Lecţia nr.17 din Exod 17 , **Moise se sprijină pe Stânca veacurilor !**

În cap.16 se vorbeşte despre mană – venirea Lui Hristos pe Pământ !
În cap.17 se vorbeşte de lovirea stâncii – moartea Lui Hristos, iar apa prezentă aici este simbolul Duhului Sfânt care avea să vină. Ioan 7:37-39.Fântâna arteziană din Ioan 4:14 a devenit în Ioan 7 un râu care se revarsă. Isaia 12.3 şi 44.3
Să ne aducem aminte că Exod are 3 mari părţi:

-**salvarea** poporului 1-12 - Egipt
-**separarea** poporului 13-18 – Spre Sinai
-**sfinţirea** poporului 19-40 – La Sinai

Naţiunea este aleasă în Avraam, este izbăvită în Exod, este pusă de-o parte în Leviticul...

Citeşte Biblia dacă vrei să fii mai înţelept, crede-o ca să fii mântuit, şi ascultă de ea dacă vrei să fii mai sfânt !

Un refren iubit de popor: cârtirea. Ce uşor uită poporul experienţa de la Mara. Poporul avea de făcut uneori călătorii zilnice obligatorii. Aceasta era în contrast cu starea veche de robi. Ca robi se aflau într-o continuă rutină, iar ca liberi erau într-o continuă explorare, în care adesea nu erau scutiţi de greutăţi. V.7 spune că ei nu erau siguri că Dumnezeu era acolo cu ei sau nu, iar asta naşte ceartă şi ispită.

Atunci ei caută ceartă cu Moise. Cu limba de vreo 10 cm. spunea cineva, putem omorî un om de 2 metri. Diagnosticul cand eram la şcoala primară se dădea după limbă. Prov.11.11.

Moise strigă către Domnul, ceea ce este foarte bine. Adesea uităm de Domnul, şi greşim.

Cum se câştigă lupta din interior :
-*ia cu tine nişte bărbaţi* (nu femei), şi treci înaintea poporului. Nici prea multă smerenie nu e bună. Probabil că Moise sta mai pe ultimele bănci. Moise fii responsabil, fii conducător.
-*ia şi toiagul*, nu uita de el, da, toiagul cu care ai lovit râul Nil.
-*Eu Sunt* înaintea ta pe Stânca pe care o vei lovi. Astfel setea poporului este împlinită.
După ce poporul bea apă urmează războiul. Primul lor război. Este demn de analizat.

Războiul cu duşmanul: Amaleciţii nu apar decât după ce apa a fost dată, iar asta înseamnă că după ce cineva primeşte Duhul prin credinţa în moartea Lui Hristos, abia atunci firea se opune. Amaleciţii sunt descendenţi de-ai lui Esau. Geneza 36:12,16 şi ilustrează opoziţia firii pământeşti. Geneza 25:29-34, şi Galateni 5:17.

Amaleciţii vin cu steagurile lor, aşa că Moise vine şi el cu steagul lui: **Jehova Nisi.** În ordinea de marş a seminţiilor din Numeri 10:11-36, evreii merg în 4 grupe a câte 3 seminţii având fiecare câte un steag: Aşer,Dan şi Neftali – **vultur**, culoarea *roşu* şi *alb*; Beniamin,Efraim şi Manase – **Bou**, culoarea *galben*; Gad, Ruben,Simeon – **Om**, *roşu*; Isahar, Iuda Zabulon - **Leu**,*verde*.

În Deuteronom 25:17-19 se arată felul în care atacau amaleciţii. De aceea trebuie să fim treji şi să veghem, căci Amalec nu cruţă pe nici unul oricât de mulţi ani am avea pe cale, sau că suntem predicatori, cântăm la cor, avem părul alb,culţi sau desculţi...duşmanul ne atacă.

1 Sam.15. Saul nu-i omoară pe toţi amaleciţii. Dacă nu-l omori tu pe el, te omoară el pe tine.

2 Sam.1:6-10. Se pare că un amalecit îl ucide pe Saul. Haman Agaghitul a dorit să-i extermine pe iudei.
Romani 13:14 ''nu purtaţi grija firii pământeşti''. Dacă hrănim firea pământească ea va fi puternică, dar noi să facem prin Duhul să moară faptele ei. Imi amintesc imaginea cu cei 2 câini dată de fr.Luigi Miţoi. Nu trata firea ca pe un prieten, ca pe un sfătuitor. Când rugăciunea din viaţa mea lipseşte, firea câştigă teren. Când nu citesc, nu vin la Biserică, nu mărturisesc Numele Lui, pierd teren în faţa firii. Să intrăm şi noi sub steagul Domnului, şi astfel El va aduce victorie în viaţa noastră.
În Psalmul 20:7 se spune că ''unii se bizuiesc pe carele lor, iar alţii pe...''

Pentru prima dată luptă, pentru prima dată se menţionează Iosua, Hur. Iosua a mers cu poporul dar nu ni se spune nimic de el până acum. El este asociat cu lupta. Hur, spune Iosefus scriitorul evreu, se pare că este soţul lui Miriam sora lui Moise.

Doar Iosua şi poporul nu puteau câştiga lupta. Doar Moise cu mâinile ridicate nu ar fi rezolvat problema – mijlocirea. Dar împreună mijlocirea şi lupta în vale aduc victoria. Nu este suficient deci să mă rog, dar să nu lupt? Nu se poate să câştig? Efeseni 6 (prinţesa epistolelor) descrie lupta. Dar dacă doar mă lupt,dar nu mă rog nu este de ajuns? Nu voi birui? Moise, mijlocitorul de la Refidim se roagă şi oboseşte. Isus Mijlocitorul din ceruri nu oboseşte niciodată. El nu are nevoie de ajutor ca Moise.

Deci: ***Luptă şi Mijlocire***!

Nu toate experienţele pe care le-a avut Israel după eliberare au fost plăcute, dar toate au fost necesare. Dumnezeu a intenţionat să-şi maturizeze poporul, înainte de a-l aduce în Canaan, unde trebuia să fie dată o serie de bătălii. Bând apă din stânca lovită, sărbătorind cu mană, războindu-se cu Amalec, toate aceste experienţe erau necesare. Israel a cârtit de multe ori în aceste experienţe dovedind imaturitate. Dar Dumnezeu Şi-a continuat răbdător planul cu ei. Câteodată, noii creştini se întreabă de ce nu sunt scutiţi de încercările vieţii. Adesea, viaţa de creştin este mult mai dură decât vechea viaţă din timpul sclaviei păcatului. Oricum, Dumnezeu este credincios, manevrând şi maturizând în felul Său. Observaţi impactul pe care l-a avut eliberarea lui Israel asupra lui Ietro, socrul lui Moise. Dumnezeu aşteaptă ca oamenii răscumpăraţi să aibă un impact asupra celorlaţi.